

UCHWAŁA NR 85/1011/12

ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

z dnia 17 stycznia 2012 roku

w sprawie stanowiska Urzędów Marszałkowskich
Województw Dolnośląskiego, Lubuskiego i Zachodniopomorskiego
w sprawie przyszłości współpracy transgranicznej realizowanej w ramach
Europejskiej Współpracy Terytorialnej po 2013 r.

Na podstawie art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.) oraz Uchwały nr LII/525/2010 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 14 czerwca 2010 roku w sprawie przyjęcia priorytetów współpracy zagranicznej Województwa Lubuskiego, Zarząd Województwa Lubuskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się „Stanowisko Urzędów Marszałkowskich Województw Dolnośląskiego, Lubuskiego i Zachodniopomorskiego w sprawie przyszłości współpracy transgranicznej realizowanej w ramach Europejskiej Współpracy Terytorialnej po 2013 roku” w brzmieniu stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Lubuskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁK WOJEWÓDZTWA
Elżbieta Polak

STWIERDZAM zgodność
z projektem uchwały

DYREKTOR DEPARTAMENTU
WSPÓŁPRACY TRANSGRANICZNEJ I INFORMACJI
LUBUSKIEJ

Dominika Rodewald-Fila

**Stanowisko Urzędów Marszałkowskich Województw:
Dolnośląskiego, Lubuskiego i Zachodniopomorskiego
w sprawie przyszłości współpracy transgranicznej realizowanej w ramach
Europejskiej Współpracy Terytorialnej po 2013 r.**

W celu efektywnego zarządzania programami EWT trzy powyższe województwa opowiadają się za:

- 1. Wzmocnieniem roli Samorządu Województwa we wdrażaniu programów współpracy transgranicznej na polsko-niemieckiej granicy poprzez decentralizację na poziom regionalny kompetencji Instytucji Zarządzającej / Koordynatora Krajowego.**

Decentralizacja uprawnień decyzyjnych właściwych dla Koordynatora Krajowego i Instytucji Zarządzającej stworzy realną szansę na przygotowanie dokumentów programowych odpowiadających potrzebom regionu na obszarze wsparcia, a także przyczyni się do usprawnienia systemu zarządzania i podejmowania decyzji po stronie polskiej. Samorządy Województw dysponują niezbędnym doświadczeniem (wdrażanie Regionalnych Programów Operacyjnych oraz komponentów regionalnych Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki), a także zapleczem instytucjonalnym i organizacyjnym, aby wziąć na siebie odpowiedzialność za realizację poszczególnych programów transgranicznych.

- 2. Utrzymaniem trzech odrębnych programów transgranicznych na granicy polsko-niemieckiej w układzie Land – Województwo.**

Realizacja trzech programów na polsko-niemieckiej granicy odpowiada specyfice współpracy transgranicznej sąsiadujących województw i Landów, które są zróżnicowane pod względem położenia geograficznego, komunikacyjnego, poziomu infrastruktury, struktury zatrudnienia czy potencjału naukowego. Dotychczasowe doświadczenia wskazują, iż współpraca transgraniczna w obrębie polsko-niemieckiej granicy realizowana przy pomocy trzech programów transgranicznych przynosi jednoznacznie pozytywne efekty dla poszczególnych obszarów wsparcia, a utworzone na przestrzeni ostatnich lat inicjatywy partnerskie pomiędzy podmiotami po obu stronach granicy nie zostały wyczerpane i posiadają wciąż duży potencjał rozwoju dla realizacji kolejnych projektów współpracy. Dodatkowo programy współpracy transgranicznej, funkcjonujące w granicach regionów graniczących z RFN, powinny wykazywać dużą komplementarność względem całości podejmowanych przez samorządy województw działań w zakresie polityki regionalnej. Zasadnym wydaje się również utrzymanie trzech programów z zachowaniem aktualnych obszarów geograficznych.

- 3. Zwiększenie alokacji EFRR na programy transgraniczne.**

Realizacja programów współpracy transgranicznej na polsko-niemieckim pograniczu wskazuje na wciąż duże potrzeby związane z zapewnieniem zrównoważonego rozwoju zarówno po polskiej, jak i po niemieckiej stronie granicy. Jednocześnie projekty składane przez wnioskodawców charakteryzują się coraz większą złożonością planowanych działań oraz wzrostem jakościowym w odniesieniu do współpracy, jak i wykazywanego efektu transgranicznego. Dlatego niezbędne jest podjęcie działań zmierzających do wzrostu środków EFRR przeznaczonych na programy transgraniczne na polsko-niemieckim pograniczu.

4. Pozostawieniem dotychczasowych obszarów geograficznych na poziomie NUTS 3.

Obszar wsparcia w programie współpracy transgranicznej powinien obejmować jednostki samorządu terytorialnego na poziomie NUTS 3. Nie powinien być ograniczony do terenów ulokowanych bezpośrednio w sąsiedztwie granicy. Nie należy również ograniczać obszaru wsparcia dla projektów infrastrukturalnych do pasa 1-2 powiatów, co jest nieuzasadnione z punktu widzenia realizowanej współpracy partnerskiej, rozwoju lokalnego, a także potencjału w zakresie współpracy, którym dysponują również obszary położone w pewnej odległości od granicy.

5. Kontynuowaniem zasady realizacji projektów twardo-miękkich.

Finansowanie projektów inwestycyjnych, w tym infrastrukturalnych, stwarza polskim beneficjentom realne szanse w zakresie wyrównywania dysproporcji i tworzenia infrastruktury, która jest niezbędna dla rozwijania partnerskich kontaktów, a dla jednostek samorządu terytorialnego są najlepszą platformą współpracy partnerskiej. Tego rodzaju projekty gwarantują również efektywne wykorzystanie środków i przyczyniają się do utrwalenia długofalowej współpracy.

6. Umożliwieniem realizacji projektów przez podmioty spoza obszaru wsparcia.

Programy współpracy transgranicznej powinny umożliwiać aplikowanie podmiotów spoza obszaru wsparcia, ale mających swoją siedzibę na terenie danego województwa, do którego przynależy obszar wsparcia. Taki warunek jest konieczny w celu zagwarantowania wyraźnej korzyści z realizacji i oddziaływania projektu dla obszaru wsparcia. Działania infrastrukturalne oraz miękkie muszą być realizowane na obszarze wsparcia (wyjątek powinny stanowić jedynie projekty promocyjno-marketingowe). Takie podejście daje szansę na aktywizację społeczną i gospodarczą zmarginalizowanych obszarów wsparcia, zwiększając ich konkurencyjność i dążąc do zrównoważonego rozwoju pogranicza.